

der viser den manglende sammenhæng mellem tilskuddet og taksterne. Det fortæller mig, at de penge ikke alle steder og ikke lige konsekvent er blevet brugt til det, de var beregnet til.

Jeg synes, det er værd at nævne. Vi stemmer nu for det forslag, der ligger i dag. Nu bliver pengene fjernet, men når vi, og jeg tror og håber på, at det bliver inden for en nær fremtid, igen har magt, som vi har agt, og skal til at vurdere, hvordan vi vil styrke den kollektive trafik på bedst mulig måde, synes jeg, det er væsentligt, at vi tager de erfaringer med os og stiller os frit og åbent til at diskutere de metoder, med hvilke vi ønsker at fremme den kollektive trafik. Sådan vil Det Radikale Venstre i hvert fald forholde sig.

Tove Videbæk (KRF):

Jeg kan godt følge trafikministerens begrundelser for ophævelse af takstnedsættelserne vedrørende f.eks. de uklare kompetenceforhold osv. Og jeg ser det også som et positivt skridt, at de 360 mio. kr. fra det ophævede tilskud fremover skal bruges til styrkelse af kollektiv trafik og renovering af skinnenettet. Det er bare helt fint.

Men da vi i Kristeligt Folkeparti er meget optaget af, at vi skal have flest mulige danskere til at benytte kollektiv trafik, især i de tætbefolkede områder, og da vi er optaget af, at det skal være så overkommeligt som muligt for alle at benytte kollektiv trafik, er vi bekymrede over, at tilskuddet til takstnedsættelser bortfalder.

Vi er bekymrede for, hvad det kan betyde for lavtlønnede, der bruger kollektiv trafik til transport til arbejde. Vi er bekymrede for, hvad det kan betyde for enlige mødre, for unge på SU, for folk på førtidspension og for svage ældre, som i forvejen er meget trængt økonomisk, og som derfor vil blive hårdt ramt af selv den mindste takstforhøjelse. Selv små stigninger betyder meget for dem.

Kl. 12.45

Jeg er godt klar over, at formålet med fjernelser af det statslige tilskud absolut ikke er, at billetpriserne skal stige, men der er gået et eller andet selvsving i gang ude i de amtslige og regionale trafikselskaber, for flere steder bruger man faktisk regeringens udmeldinger om ophævelse af det statslige tilskud som et springbræt eller en anledning til at sætte gang i stigninger af billetpriserne. Nogle steder hører vi endda om stigninger på 20-25 pct.

Det vil sige, at resultatet af ophævelse af det statslige tilskud alt andet lige vil medføre økonomiske problemer og stramninger for de øko-

nomisk dårligst stillede i Danmark. Derfor synes vi egentlig i Kristeligt Folkeparti, at Enhedslistens beslutningsforslag er sympatisk, og vi støtter det.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Keld Albrechtsen som ordfører for forslagsstillerne.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne sige tak til ordførerne for de partier, der har støttet dette her forslag: Kristeligt Folkeparti, Det Radikale Venstre, Socialdemokratiet og SF. Jeg synes, at der fra disse partiers side har lydt en klar, sammenhængende argumentation, som har befundet sig inden for virkelighedens verden og i respekt for de kendsgerninger, som ligger i den her sag.

Det samme kan man bestemt ikke påstå, når man ser på argumentationen fra de tre partier, der lægger stemmer til at fjerne tilskuddet. Helt i særklasse, fjernet fra virkeligheden, ligger Dansk Folkepartis argumentation. Dansk Folkepartis støtte til det forslag bygger på, hvis man skal tro hr. Poul Fischer, og han må jo vide, hvorfor Dansk Folkeparti støtter regeringens nedskæring, at Dansk Folkeparti antager, at selv om man fjerner disse penge, selv om man f.eks. fratager Hovedstadsselskabet 100 mio. kr., får det ingen som helst betydning. Det er stort set linjen i hr. Poul Fischers argumentation.

Jeg synes, det er ret fantastisk, at Dansk Folkeparti kan bygge på den forudsætning, at selv om man tager pengene, sker der ingenting. Jeg tror, at alle, der beskæftiger sig med virkeligheden, ved, at det er rigtige danske kroner, vi snakker om her, og hvis de mangler, skal de opkræves et andet sted, så skal de, som fru Tove Videbæk så præcis var inde på det i sit indlæg, opkræves hos de mennesker i samfundet, som har mindst i forvejen.

Jeg synes, som også fru Margrete Auken var inde på, at det belyser, at vi har at gøre med et parti, Dansk Folkeparti, som har hævdet, at det er et parti, der tager de sociale hensyn, for hvem det er vigtigt at beskytte de mennesker i samfundet, der har de mindste indkomster og ofte i øvrigt også de hårdeste livsbetingelser, f.eks. hårdt arbejde, men at vi må konstatere, at sådan er det ikke, når vi kommer til målstregen og de afgørende beslutninger skal træffes. Så er det ikke Dansk Folkeparti, der varetager de sociale hensyn. Det er det, vi kan se som konsekvens af den her sag.